YVES BOT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. február 1-je[1]

C-361/15. P. és C-405/15. P. sz. egyesített ügyek

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P),
az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (C-405/15 P)
kontra

Group Nivelles NV

„Fellebbezések – 6/2002/EK rendelet – Megsemmisítési eljárás – Zuhanyszifont ábrázoló, lajstromozott közösségi formatervezési minta – Korábbi formatervezési minta – A vitatott formatervezési minta újdonságának és egyéni jellegének megítélése – A megsemmisítést kérőre háruló bizonyítási teher – A korábbi formatervezési minta ábrázolására vonatkozó előírások – A 6/2002 rendelet 3. cikkének tartalma és hatálya – Az EUIPO bizonyításfelvétellel kapcsolatos hatáskörei – A 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése – A jogszerűség Törvényszék általi vizsgálatának korlátai – A 6/2002 rendelet 61. cikkének (2) bekezdése – Imperatív jogalap”

I – Bevezetés

1. A jelen ügyek keretében a Bíróságnak a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet[2] alkalmazása szempontjából lényeges fogalmak és alapelvek terjedelmét kell pontosítania.

2. A Bíróságnak különösen e rendelet jogszabályi céljára kell emlékeztetnie, valamint arra, hogy egy lajstromozott közösségi formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelem vizsgálata keretében mely hatáskörökkel kell felruházni az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának (EUIPO) fórumait.

3. E jogvita alapja az I-Drain BVBA, később Group Nivelles NV[3] által benyújtott kérelem, amely az Easy Sanitary Solutions BV[4] tulajdonát képező, a lajstrom szerint egy „zuhanyszifont” ábrázoló, lajstromozott formatervezési minta oltalmának megsemmisítésére irányult. Az EUIPO megsemmisítési osztályához benyújtott megsemmisítési kérelme alátámasztására a Group Nivelles előadta, hogy ez a formatervezési minta egy korábbi formatervezési minta megléte és nyilvánosságra jutása miatt nem tekinthető újnak és egyedi jellegűnek. E megsemmisítési kérelem vizsgálatát olyan nehézségek akadályozták, amelyek egyfelől a megsemmisítést kérő hibájából, azaz a korábbi ábrázolási mód megfelelő bemutatásának hiányából, másfelől az EUIPO megsemmisítési osztályának és harmadik fellebbezési tanácsának hibájából erednek, amelyek nem tudták megfelelően összehasonlítani a szóban forgó formatervezési mintákat.

1 Eredeti nyelv: francia.

2 HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o. Ezt a rendeletet a 2006. december 18-i 1891/2006/EK tanácsi rendelet módosította (HL 2006. L 386., 14. o.).

3 Az I-Drain időközben beolvadással egyesült a Group Nivelles-lel.

4 A továbbiakban: ESS.

4. 2015. május 13-i Group Nivelles kontra OHIM – Easy Sanitairy Solutions (Zuhanylefolyó) ítéletében [5] a Törvényszék hatályon kívül helyezte az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2012. október 4-i határozatát. [6]

5. Az EUIPO és az ESS fellebbezéseikben ezen ítélet hatályon kívül helyezését, illetve részleges hatályon kívül helyezését kérték.

6. A jelen indítványomban mindenekelőtt azt javaslom, hogy a Bíróság hivatalból vegye figyelembe a Törvényszék hatáskörének hiányára alapított jogalapot. Úgy vélem ugyanis, hogy ez utóbbi – az ESS járulékos jogalapjának vizsgálata keretében – átlépte a 6/2002 rendelet 61. cikkének (2) bekezdése szerinti jogszerűség vizsgálatára irányuló feladatának korlátait, és így a megtámadott ítéletet véleményem szerint részben hatályon kívül kell helyezni.

7. Másodsorban azt javaslom a Bíróságnak, hogy az EUIPO által a C-405/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezést utasítsa el.

8. Elsőként kifejtem azokat az okokat, amelyek miatt megítélésem szerint a Törvényszék valóban tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 77–79. pontjában, amikor arra kötelezte az EUIPO-t, hogy rekonstruálja a korábbi formatervezési mintát a megsemmisítési kérelemhez mellékelt katalógusok különböző kivonataiban ábrázolt egyes részeinek összeállításával. Ezután kifejtem, hogy egy ilyen kötelezettség előírása, mivel sérti a 6/2002 rendelet 3. cikkének szövegét és hatályát, nem illeszthető be a formatervezési minták e rendelet 5. cikke értelmében vett újdonságának értékelésének keretébe, és mint ilyen, nem tartozhat bele az EUIPO fórumai számára az e rendelet 63. cikkének (1) bekezdése által biztosított hatáskörökbe sem.

9. Másodsorban mindazonáltal kifejtem majd azokat az okokat, amelyek miatt e megállapítás nem vonhatja maga után a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését.

10. Végül harmadsorban javaslom, hogy a Bíróság az ESS által benyújtott fellebbezést utasítsa el.

II – Uniós jogi háttér

A – A 6/2002 rendelet

11. A 6/2002 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében „formatervezési minta” a termék egészének vagy részének megjelenése, amelyet magának a terméknek, illetve a díszítésének külső jellegzetességei – különösen a rajzolat, a körvonalak, a színek, az alak, a felület, illetve az anyagok jellegzetességei – eredményeznek.

12. E rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint a formatervezési minta közösségi formatervezésiminta-oltalomban történő részesítésének feltétele e minta újdonsága és egyéni jellege.

13. Az említett rendelkezés (2) bekezdése alapján az összetett termék alkotóelemét képező termékre alkalmazott vagy ilyen termékben megtestesülő mintát akkor kell újnak és egyéni jellegűnek tekinteni, ha az alkotóelem az összetett termékbe történt beillesztését követően is látható marad annak rendeltetésszerű használata során, és az alkotóelem látható külső jellegzetességei önmagukban is megfelelnek az újdonság és az egyéni jelleg követelményeinek.

5 T-15/13, EU:T:2015:281, a továbbiakban: megtámadott ítélet.

6 Az I-Drain és az ESS közötti törlési eljárással kapcsolatos R 2004/2010-3. sz. ügy.

14. Az említett rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint új a lajstromozott közösségi formatervezési minta, ha azzal azonos formatervezési minta nem jutott nyilvánosságra annak a mintának a lajstromozására irányuló bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően, amelyre az oltalmat igénylik.

15. A 6/2002 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése emellett pontosítja, hogy a formatervezési mintákat egymással azonosnak kell tekinteni, ha külső jellegzetességeik csupán lényegtelen részletekben különböznek.

16. E rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a közösségi formatervezési mintának egyéni jellege van, ha bármely nyilvánosságra jutott mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz a bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően.

17. Az említett rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint ugyanezen rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában a mintát nyilvánosságra jutottnak kell tekinteni, ha annak a mintának a lajstromozására irányuló bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően, amelyre az oltalmat igénylik, a lajstromozást követő közzététellel, egyéb közlés útján, kiállítással, kereskedelmi forgalomba hozatallal vagy bármilyen más módon bárki számára hozzáférhetővé vált, kivéve ha ezek az események a rendes üzletvitel során észszerűen nem juthattak az érintett ágazaton belül az Európai Unióban működő szakmai körök tudomására.

18. A 6/2002 rendeletnek „Az oltalom terjedelme” című 10. cikkének (1) bekezdése szerint a közösségi formatervezésiminta-oltalom kiterjed mindazokra a formatervezési mintákra, amelyek a tájékozott használóra nem tesznek eltérő összbenyomást.

19. E rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a közösségi formatervezésiminta-oltalmat csak akkor lehet megsemmisíteni, ha a minta nem felel meg az említett rendelet 4–9. cikkében foglalt követelményeknek.

20. Az említett rendelet „Fellebbezés” címet viselő VII. címében a 61. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy „[a Bíróság előtti] kereset hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabálysértésre, a Szerződés vagy e rendelet, illetve ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre alapítva indítható”.

21. A 6/2002 rendeletnek „A Hivatal eljárása” című VIII. címében a 63. cikk (1) bekezdése emellett rámutat, hogy „[a] Hivatal az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. Megsemmisítési eljárásban azonban a Hivatal a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van”.

22. E rendelet 65. cikkének (1) bekezdése értelmében az EUIPO az általa folytatott eljárásban bizonyítási eszközöket fogadhat el, többek között meghallgathatja a feleket és a tanúkat, tájékoztatást, valamint okirati, illetve tárgyi bizonyítékok bemutatását kérheti, szakértő igénybevételét rendelheti el.

B – A 2245/2002 rendelet

23. Végül a 6/2002/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. október 21-i 2245/2002/EK bizottsági rendelet[7] 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. és vi. alpontja az alábbiak szerint rendelkezik:

„A [6/2002/EK] rendelet 52. cikke alapján a Hivatalhoz benyújtott megsemmisítési kérelemnek tartalmaznia kell

[…]

b) a kérelem alapjául szolgáló okokkal kapcsolatban:

[…]

v. ha a megsemmisítés oka az, hogy a lajstromozott közösségi formatervezési minta nem felel meg a [6/2002/EK] rendelet 5. vagy 6. cikkében meghatározott követelményeknek, azoknak a korábbi formatervezési mintáknak a megjelölését és ábrázolását, amelyek a lajstromozott közösségi formatervezési minta újdonságát és egyéni jellegét kizáró okot jelenthetnek, továbbá e korábbi formatervezési minták létét igazoló iratokat;

vi. a fent említett okok alátámasztásaként benyújtott tények, bizonyítékok és érvek megjelölését;

[…]”

III – A jogvita előzményei

24. Az ESS a jogosultja a 000107834-0025 számon lajstromozott közösségi formatervezési mintának (a továbbiakban: vitatott formatervezési minta), amelyre vonatkozóan a bejelentési kérelmet 2003. november 28-án nyújtották be.

25. A vitatott formatervezési minta az alábbi volt:

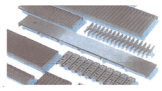

26. Ez a formatervezési minta a lajstromozás szerint egy „zuhanyszifont (shower drain)” jelöl.

27. 2009. szeptember 3-án a felperes I-Drain a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján a vitatott formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelmet terjesztett az EUIPO elé. A megsemmisítési kérelmében a felperes arra hivatkozott, hogy a vitatott formatervezési minta nem felelt meg a 6/2002 rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételeknek, mivel e formatervezési mintának egy, a rendeltetésszerű használat során is látható része, nevezetesen a perforálás nélküli fedőlemez, nem tekinthető újnak és egyéni jellegűnek.

7 HL 2002. L 341., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 31. kötet, 14. o., a továbbiakban: végrehajtási rendelet.

28. A megsemmisítési kérelme alátámasztására és egy azonos korábbi formatervezési minta meglétének és nyilvánosságra jutásának bizonyítására a felperes a Blücher vállalat 1998. és 2000. évi termékkatalógusaiból [8] vett kivonatokat mutatott be, amelyekben a következő illusztráció szerepel (a továbbiakban: korábbi formatervezési minta):

29. Az EUIPO megsemmisítési osztályának 2010. szeptember 23-i határozata a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján helyt adott a vitatott formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránt benyújtott kérelemnek, mivel úgy ítélte meg, hogy a vitatott formatervezési minta e rendelet 5. cikke értelmében nem tekinthető újnak.

30. A megsemmisítési osztály abból indult ki, hogy a vitatott formatervezési mintának a felszerelését követően egyetlen látható eleme a fedőlemeze. Úgy vélte tehát, hogy ez a fedőlemez azonos a fenti 28. pontban szereplő kép közepén lévő lemezzel, és egyedül ez alapján helyt adott a megsemmisítési kérelemnek.

31. 2010. október 15-én az ESS a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján fellebbezést nyújtott be a megsemmisítési osztály határozatával szemben.

32. Ezen eljárás során állításaik alátámasztására a felek új tényekre és bizonyítékokra hivatkoztak, amelyeket az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa elfogadott.

33. Ez utóbbi 2012. október 4-i határozatával hatályon kívül helyezte a megsemmisítési osztály határozatát (a továbbiakban: vitatott határozat).

34. A megsemmisítési osztállyal ellentétben az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa azt állapította meg, hogy a vitatott formatervezési minta nem csak egy téglalap alakú fedőlemezből áll, de a zuhanyszifon oldalsó barázdáiból és külső oldalaiból is. Ennélfogva ez utóbbit összehasonlította a korábbi formatervezési mintával, amely véleménye szerint „egy igen egyszerű, szögletes zuhanyszifonból áll, amelyet egy lyukkal ellátott fedőlemez alkot” [9].

35. Az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa ebből kiindulva arra a megállapításra jutott, hogy a vitatott formatervezési minta a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében újnak tekinthető, mivel nem azonos a korábbi formatervezési mintával, tekintve, hogy a két minta közötti különbségek „könnyen érzékelhetők”, „nem minimálisak és objektíve sem értékelhetők nehezen” [10].

36. Következésképpen az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa az ügyet visszautalta a megsemmisítési osztály elé.

IV – A Törvényszék előtti eljárás

A – A felek által hivatkozott jogalapok

37. A Törvényszék Hivatalához 2013. január 7-én benyújtott keresetlevelében a Group Nivelles a vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet terjesztett elő.

8 A továbbiakban: Blücher-katalógusok.

9 A vitatott határozat 31. pontja.

10 A vitatott határozat 32. pontja.

38. Keresete alátámasztásául a Group Nivelles egyetlen jogalapra hivatkozott, amelyet arra alapított, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa tévesen hasonlította össze a vitatott formatervezési mintát azzal a korábbi formatervezési mintával, amelyre a megsemmisítési kérelme alátámasztásául hivatkozott. Véleménye szerint ez a hiba vezette az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsát arra a téves következtetésre, miszerint a vitatott formatervezési minta a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében újnak tekinthető. E célból a Group Nivelles új dokumentumot terjesztett elő, amellyel igazolni kívánta a vitatott formatervezési minta újdonságának hiányát. A felperes azt is kérte a Törvényszéktől, hogy változtassa meg a vitatott határozatot.

39. A Törvényszék Hivatalához 2013. július 15-én benyújtott válaszbeadványában az ESS a Group Nivelles által a hatályon kívül helyezésre irányuló keresetében hivatkozott indokoktól eltérő okból kérte a vitatott határozat hatályon kívül helyezését. Az ESS ugyanis azt állította, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa a vitatott határozat 31. pontjában egyfelől egyáltalán nem vette figyelembe azokat az érveit, amelyekkel azt kívánta bizonyítani, hogy a korábbi formatervezési mintában megjelenő termék ipari használata különbözteti meg e formatervezési mintát a vitatott formatervezési mintától, másfelől ezzel összefüggésben nem indokolta megfelelően a határozatát.[11] Az ESS ennek következtében arra hivatkozott, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa nem azonosította megfelelően a korábbi formatervezési mintát, ami befolyásolta a megsemmisítési kérelem megalapozottságának értékelését.

B – A megtámadott ítélet

40. A megtámadott ítélet három részből áll.

41. Ezen ítélet első, a 15–35. pontjából álló részében a Törvényszék az ESS és az EUIPO által felhozott elfogadhatósági kérdéseket vizsgálta. Ezen érvelést a jelen fellebbezések keretében nem vitatják.

42. Az említett ítéletnek a 36–92. pontját magában foglaló második részében a Törvényszék megvizsgálta a Group Nivelles hatályon kívül helyezés iránti keresetében szereplő két kereseti kérelmet.

43. A Törvényszék először (a megtámadott ítélet 36–88. pontjában) helyt adott a Group Nivelles által hivatkozott egyetlen jogalapnak.

44. Először is, ezen ítélet 59–70. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa hibát vétett a vitatott formatervezési minta újdonságának értékelése, és különösen az érintett formatervezési minták összehasonlítása során, azáltal, hogy ez utóbbi minden egyes látható jellemzőjét a korábbi minta egyetlen elemével hasonlította össze, és a vitatott határozatban az általa megállapított, a megsemmisítési osztály részéről vétett hiba következményeiből nem a helyes következtetéseket vonta le. Ezen érvelést a felek a jelen fellebbezések keretében nem vitatják.

45. A Törvényszék ezt követően az említett ítélet 71–86. pontjában elvégezte az EUIPO és az ESS által felhozott különböző érvek vizsgálatát, annak ellenőrzése céljából, hogy ez utóbbiak alkalmasak-e ezen értékelés megdöntésére. Ezután elvetette ezen érvek egészét, és ennek kapcsán egy olyan új kötelezettséget írt elő az EUIPO számára, amelyet ez utóbbi a fellebbezésében vitat. Ezen elemzés eredményeként a Törvényszék helyt adott a Group Nivelles által a fellebbezésében hivatkozott egyetlen jogalapnak, és helyt adott az utóbbi által benyújtott hatályon kívül helyezés iránti kérelemnek.

11 Az ESS azt az álláspontot képviselte, hogy a Group Nivelles által hivatkozott, a Blücher-katalógusban szereplő korábbi formatervezési minta nem kérdőjelezheti meg a vitatott formatervezési minta újdonságát és egyéni jellegét, mivel eltérő termékekre, nevezetesen ipari használatra való folyadékelvezető lefolyókra vonatkozik.

46. Másodszor, (a megtámadott ítélet 89–92. pontjában) a Törvényszék elutasította a Group Nivelles által a vitatott határozat megváltoztatása iránt benyújtott kérelmet, mivel úgy ítélte meg, hogy nem folytathatja le az EUIPO fórumai helyett a vitatott formatervezési minta újdonságára vonatkozó teljes vizsgálatot.

47. Ezen ítélet harmadik és egyben utolsó részében, amely a 93–139. pontból áll, a Törvényszék megvizsgálta az ESS által előterjesztett járulékos jogalapot, amely az indokolási kötelezettség megsértésén alapult.

48. A Törvényszék, miután az említett ítélet 100. pontjában megállapította, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa kellően megindokolta a határozatát, az említett ítélet 102–133. pontjában vizsgálni kezdte, hogy a megsemmisítési kérelem alátámasztásaként hivatkozott konkrét termék beazonosítása, amelynek a korábbi formatervezési minta a részét képezi, releváns szempont lehet-e annak megítélésénél, hogy a vitatott formatervezési minta új vagy egyéni jellegű-e. Ezen elemzés végén a Törvényszék úgy vélte, hogy e szempontnak valóban jelentősége van a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének megítélésénél. Ezt követően azt állapította meg, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa tévedett, amikor a megsemmisítési kérelemhez csatolt ábra közepén szereplő terméket „zuhanyszifonnak” minősítette, és így helyt adott az ESS megsemmisítési kérelmének

49. A Törvényszék tehát a megtámadott ítéletben helyt adott mind a Group Nivelles által előterjesztett egyetlen jogalapnak, mind az ESS által előterjesztett járulékos jogalapnak, és ennek következtében hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot. Ezzel szemben a Törvényszék elutasította a Group Nivelles által az e határozat megváltoztatása iránt előterjesztett kérelmet.

V – A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

50. Az EUIPO a C-405/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, továbbá a Group Nivelles-t és az ESS-t kötelezze a költségek viselésére.

51. Az ESS kéri, hogy a Bíróság az EUIPO első két jogalapja tekintetében adjon helyt a fellebbezésnek, és a Group Nivelles-t kötelezze az EUIPO költségeinek viselésére. Emellett arra kéri a Bíróságot, hogy az EUIPO harmadik jogalapja tekintetében utasítsa el a fellebbezést, és az EUIPO-t kötelezze az ESS-nek az e jogalappal kapcsolatosan felmerült költségei viselésére.

52. A Group Nivelles azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést, és az EUIPO-t kötelezze a költségei viselésére.

53. Az Egyesült Királyság, amely számára a Bíróság elnöke 2016. január 20-i végzésével engedélyezte, hogy az EUIPO kérelmeinek támogatása végett beavatkozzék, arra kéri a Bíróságot, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, ami maga után vonja azt is, hogy ő maga viseli saját költségeit.

54. A C-361/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében az ESS arra kéri a Bíróságot, hogy helyezze részlegesen hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és a pervesztes felet kötelezze a költségek viselésére.

55. Az EUIPO és a Group Nivelles azt kérik a Bíróságtól, hogy utasítsa el ezt a fellebbezést, és a fellebbezőt kötelezze a költségeik viselésére.

56. A Bíróság elnöke 2016. június 8-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása céljából egyesítette a C-361/15. P. és a C-405/15. P. sz. ügyeket.

VI – Előzetes észrevételek

57. A jelen fellebbezések keretében azt javaslom, hogy a Bíróság hivatalból vegyen figyelembe egy véleményem szerint imperatív jogalapot, vagyis azt, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a 6/2002 rendelet 61. cikkének (2) bekezdésében meghatározott jogszerűség vizsgálatára vonatkozó hatáskörének korlátait.

58. Bizonyos okokból, amelyeket a későbbiekben fogok kifejteni, úgy vélem ugyanis, hogy a Törvényszék túllépte a vitatott határozat jogszerűségének vizsgálatával kapcsolatban ráruházott hatásköreit.

59. A hatásköri szabályok megsértése lényeges eljárási szabályok megsértésének körébe tartozik, és így olyan imperatív jogalapnak kell tekinteni, amelyet hivatalból kell figyelembe venni.[12] Ugyanis e szabályok célja az uniós jogrend alapvető értékének, azaz azon intézményi egyensúlynak a biztosítása, amely az EUIPO és a Törvényszék közötti hatáskörmegosztás elvén alapul, és amelyet a jogalkotó a 6/2002 rendelet 61. cikkében fogalmazott meg. Ezenfelül ezeket a szabályokat egyértelműen a közösség érdekében alkotják meg.

60. A Bíróság, amelynek az a szerepe, hogy biztosítsa a jog tiszteletben tartását, köteles tehát biztosítani, hogy a Törvényszék, a hozzá benyújtott hatályon kívül helyezési keresetek esetén ne lépje túl az EUIPO fellebbezési tanácsainak határozataival szemben benyújtott keresetekre vonatkozóan a jogalkotó által ráruházott hatáskört.

61. A Bíróság ítélkezési gyakorlatában egyébként több alkalommal megerősítette, hogy a megtámadott jogi aktus szerzője hatáskörének hiánya az imperatív jogalapok körébe tartozik, így azt az uniós bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie akkor is, ha ezt egyik fél sem kérte.[13]

62. Jelzem, hogy a jelen ügyben a Törvényszék felhívta a feleket az e kérdéssel kapcsolatos észrevételeik benyújtására.

63. Véleményem szerint nincs tehát akadálya annak, hogy a Bíróság hivatalból megvizsgálja ezt az általam imperatívnak vélt jogalapot.

VII – A jogszerűség vizsgálatára irányuló hatáskör korlátainak a Törvényszék általi megsértésére alapított imperatív jogalapról, az ESS által felhozott járulékos jogalap vizsgálata keretében

64. A 6/2002 rendelet 61. cikkének (2) bekezdése értelmében az EUIPO fellebbezési tanácsainak határozataival szemben kereset a Szerződés vagy e rendelet, illetve ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére alapítva indítható a Törvényszék előtt.

65. Az ítélkezési gyakorlat értelmében e rendelkezésből következik, hogy a Törvényszék csak akkor helyezheti hatályon kívül vagy változtathatja meg a kereset tárgyát képező határozatot, ha az a meghozatala időpontjában az e rendelet 61. cikke (2) bekezdésében felsorolt, hatályon kívül helyezésre vagy megváltoztatásra okot adó hibában szenvedett.[14] Ebből következik, hogy a Törvényszék számára

12 A megtámadott jogi aktus kibocsátója hatáskörének hiányát az ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia. Lásd ebben az értelemben: 1960. május 10-i Németország kontra Főhatóság ítélet (19/58, EU:C:1960:19, 488. o.); 1982. szeptember 30-i Amylum kontra Tanács ítélet (108/81, EU:C:1982:322, 28. o.); 2000. július 13-i Salzgitter kontra Bizottság ítélet (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56. és 57. pont); 1992. február 27-i BASF és társai kontra Bizottság ítélet (T-79/89, T-84/89–T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 és T-104/89, EU:T:1992:26, 31. pont); 1996. szeptember 24-i Marx Esser és Amo Martinez kontra Parlament ítélet (T-182/94, EU:T:1996:130, 44. pont); 2003. január 28-i Laboratoires Servier kontra Bizottság ítélet (T-147/00, EU:T:2003:17, 45. pont); 2005. szeptember 21-i Kadi kontra Tanács és Bizottság ítélet (T-315/01, EU:T:2005:332, 61. pont).

13 2000. július 13-i Salzgitter kontra Bizottság ítélet (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2011. április 13-i Planet kontra Bizottság végzés (T-320/09, EU:T:2011:172, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

14 Lásd analógia útján: 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 71. pont).

biztosított megváltoztatásra vonatkozó hatáskör nem ruházza őt fel azzal a jogkörrel, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsának értékelését a saját értékelésével váltsa fel, és főleg nem azzal, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban az említett fellebbezési tanács még nem foglalt állást. [15]

66. Márpedig az ESS által előterjesztett járulékos jogalap vizsgálata keretében, és különösen a megtámadott ítélet 112–133. pontjában a Törvényszék vizsgálni kezdte, hogy az a használat, amelyre azt a terméket szánják, amelynek a megsemmisítési kérelem alátámasztásaként hivatkozott korábbi formatervezési minta a részét képezi, valóban releváns tényező-e a vitatott formatervezési minta újdonságának vagy egyéni jellegének vizsgálata során, amely kérdéssel az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa nem foglalkozott a vitatott határozatban.

67. Kétségtelen, hogy a jelen ügyben a felek megvitatták ezt a kérdést az EUIPO fórumai előtt. [16] A megsemmisítési osztály, határozata 20. pontjában, elutasította ezt az érvet, arra való hivatkozással, hogy az a használat, amelyre azt a terméket szánják, amelynek a korábbi formatervezési minta a részét képezi, nem releváns tényező az érintett formatervezési minták összehasonlítása szempontjából, mivel nem a termék megjelenésével összefüggő tényezőről van szó.

68. Egyébként az ESS a Törvényszék előtt ismét annak a véleményének adott hangot, hogy az az ipari használat, amelyre azt a terméket szánják, amelynek a korábbi formatervezési minta a részét képezi, hatással van a megsemmisítési kérelem megalapozottságának értékelésére. [17]

69. Ugyanakkor, amint azt a Törvényszék kifejezetten megemlítette a megtámadott ítélet 111. pontjában, az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa „a [vitatott] határozatban nem foglalt állást” ebben a kérdésben.

70. Ennek következtében, amikor a Törvényszék az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa helyett az ez utóbbi előtt megvitatott érvek, és bemutatott bizonyítékok alapján vizsgálni kezdte a 6/2002 rendelet 5–7. cikkét, anélkül változtatta meg a vitatott határozatot, hogy előzetesen megállapította volna, hogy e határozat a 6/2002 rendelet 61. cikke (2) bekezdésében felsorolt, hatályon kívül helyezésre okot adó hibában, különösen az indokolás hiányából eredő hibában szenvedett.

71. A Törvényszék ezzel kapcsolatos értékelése rendkívül ellentmondásos.

72. Az ESS ugyanis éppen azt kifogásolta, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa nem indokolta a határozatát, és nem vette figyelembe azokat az érveit, amelyek arra vonatkoztak, hogy az a használat, amelyre azt a terméket szánták, amelynek a korábbi formatervezési minta a részét képezi, jelentőséggel bír a vitatott formatervezési minta újdonságának vizsgálata szempontjából, és így e határozat érthetetlen lett. [18]

73. Márpedig a Törvényszék határozottan elutasította a vitatott határozat indokolásának hiányára alapított jogalapot, és a megtámadott ítélet 100. pontjában megállapította, hogy a vitatott határozat „elegendő indokolást tartalmaz e tekintetben, mivel a 31. pontjában az áll, hogy »zuhanyszifonról« van szó”.

74. Ugyanakkor ezen ítélet következő pontjaiban, azaz a 101–103. pontban a Törvényszék az eljárás során megvitatott érvek és bemutatott bizonyítékok alapján az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa helyett nem csak e tényező relevanciájának aprólékos vizsgálatát végzi el, hanem annak a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének értékelése szempontjából vett relevanciáját is megállapítja.

15 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont).

16 Lásd a megtámadott ítélet 104–111. pontját.

17 Lásd a megtámadott ítélet 93., 96. és 101. pontját.

18 Lásd a megtámadott ítélet 93. és 96. pontját.

75. Ez, a Törvényszék elemzésében található ellentmondás kétségtelenül a vitatott határozat indoklásának hiányából ered, amelyet a Törvényszék mint ilyet nem szankcionált.

76. Véleményem szerint a Törvényszéknek meg kellett volna elégednie a vitatott határozat indokolása hiányának megállapításával, és nem lett volna szabad érdemben vizsgálnia az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának a felek által előtte megvitatott érvekre vonatkozó megállapításait.[19]

77. A Törvényszék feladata ugyanis, hogy megbizonyosodjon arról, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsai által hozott határozatok a 6/2002 rendelet 62. cikkének megfelelő indokolással rendelkeznek-e, mivel, amint arra a megtámadott ítélet 98. pontja rámutat, az indokolásra vonatkozó kötelezettség lényeges formai követelménynek minősül. Így az ellenőrzés utolsó szintjét képviselő Bíróság számára lehetővé kell tenni annak megismerését, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsa milyen módon dönt a felek által előadott érvekről, és adott esetben melyek az ezen érvek elutasításának indokai.

78. A jelen ügyben, noha ez már a harmadik, és egyben utolsó jogorvoslati szint,[20] meg kell állapítani, hogy még azokat az indokokat sem ismerjük, amelyek miatt az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa elvetette a felek által előadott érveket, amelyek arra vonatkoztak, hogy egy formatervezési minta újdonságának értékelése során jelentőséggel bír-e az a használat, amelyre azt a terméket szánták, amelynek a korábbi formatervezési minta a részét képezi.

79. Így tehát, figyelembe véve a vitatott határozat megfogalmazásának pontatlanságát, a Törvényszék nem végezhetett volna el ilyen a vizsgálatot anélkül, hogy előbb az indokolás hiánya miatt hatályon kívül helyezi ezt a határozatot.

80. Így a 112–133. pontban, az EUIPO fellebbezési tanácsa helyett elvégzett elemzéssel a Törvényszék meghaladta az EUIPO fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányuló, a 6/2002 rendelet 61. cikkének (2) bekezdésében meghatározott jogkörének korlátait, és ezáltal túllépett a hatáskörén az ESS által az előtte folyó eljárásban hivatkozott járulékos jogalap vizsgálata keretében.

81. Ennek következtében úgy vélem, hogy a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni azon részében, amelyben a Törvényszék ezen ítélet 112–133. pontjában azt vizsgálta, hogy a vitatott formatervezési minta újdonságának vagy egyéni jellegének vizsgálata során jelentőséggel bír-e annak a használatnak a beazonosítása, amelyre azt a terméket szánták, amelynek a korábbi formatervezési minta a részét képezi.[21]

82. Ilyen körülmények között azt javaslom, hogy a Bíróság ne vizsgálja az EUIPO által benyújtott fellebbezés (C–405/15 P) harmadik jogalapját és az ESS által benyújtott fellebbezés (C–361/15 P) első jogalapját, mivel ezek a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 112–133. pontjában szereplő értékelése ellen irányulnak.

VIII – Az EUIPO által a C-405/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésről

83. Az EUIPO fellebbezése alátámasztásául három jogalapra hivatkozik.

19 A Törvényszék egyébként a Group Nivelles megváltoztatás iránti kérelmének vizsgálata során elfogadta ezt a megközelítést (a megtámadott ítélet 91. pontja).

20 A megsemmisítési osztály határozata az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa előtt benyújtott első fellebbezés tárgya volt, az e tanács határozatát a Törvényszék előtt vitatták, amelynek ítélete a jelen fellebbezés tárgya.

21 A Bíróság ítélkezési gyakorlatában a nyilvánvaló értékelési hibák vizsgálatára korlátozta a Törvényszék által lefolytatott, az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa formatervezési minták tárgyában hozott határozataira vonatkozó bírói felülvizsgálat terjedelmét abban az esetben, ha e fellebbezési tanácsot olyan nagymértékben szakmai értékelésre kérik fel, ami részére szélesebb mérlegelési mozgástér engedélyezését indokolja (2012. október 18-i Neuman és Galdeano del Sel kontra Baena Grup [C-101/11 P és C-102/11 P, EU:C:2012:641, 41. és 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat]).

84. Az első jogalapot a 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének a Törvényszék általi megsértésére alapítja, és felveti a bizonyítási teher és a bizonyítékok értékelésének kérdését egy formatervezési minta megsemmisítésére irányuló eljárásban.

85. A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együttesen értelmezett 5. cikkének Törvényszék általi megsértésére alapított, második jogalappal az EUIPO a Törvényszék által a vitatott formatervezési minta újdonságára vonatkozó vizsgálat módját illetően tett értékeléseket kifogásolja.

86. Jóllehet eltérő jogi rendelkezéseken alapulnak, az EUIPO által az e két jogalap alátámasztásaként kifejtett érvek részben átfedésben vannak egymással, és a megtámadott ítélet olyan pontjaira vonatkoznak, amelyeket együttesen kell olvasni és értelmezni. Következésképpen a két első jogalapot együtt fogom vizsgálni.

87. Végül a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együttesen értelmezett 6. és 7. cikkének megsértésére alapított, harmadik jogalappal az EUIPO ezúttal a Törvényszék által az azon termék beazonosításának a vitatott formatervezési minta egyéni jellege értékelése szempontjából vett relevanciáját illetően elfogadott érvelést vitatja, amelyre a korábbi formatervezési mintát alkalmazzák vagy amelynek az részét képezi.

88. Mivel e jogalap az indokolás azon részére vonatkozik, amelynek – a bírósági vizsgálat korlátainak Törvényszék általi megsértése miatt – a hatályon kívül helyezését fogom javasolni, ezért azt indítványozom, hogy a Bíróság ezt a jogalapot ne vizsgálja.

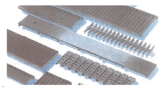
A – A 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított, első jogalapról és az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együttesen értelmezett, a közösségi formatervezési minta újdonságára vonatkozó 5. cikkének Törvényszék általi megsértésére alapított, második jogalapról

89. Mielőtt e jogalapok elemzésébe kezdenék, célszerű hangsúlyozni, hogy a Bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő jogvita egy megsemmisítési kérelemben hivatkozott korábbi formatervezési minta helytelen azonosításából ered, mivel a Group Nivelles az EUIPO fórumai előtti eljárásban egyetlen olyan képet sem mutatott be, amely a Blücher vállalat által forgalmazott folyadékelvezető berendezés egészét ábrázolta volna.[22]

90. Ily módon tehát figyelembe kell venni azt a hátteret, amelyre tekintettel, illetve azt a módot, ahogyan az EUIPO fórumai a vitatott formatervezési minta újdonságát értékelték.

22 Amint az a megtámadott ítélet 68. és 76. pontjából, amelyet az EUIPO nem vitatott, kiderül, az ESS a megsemmisítési osztályhoz benyújtott észrevételeiben bemutatta e berendezés teljes képét. A Group Nivelles csupán a Törvényszékhez benyújtott keresetleveléhez mellékelte ezt a képet, amelyet a Törvényszék – jogosan – elfogadhatatlannak minősített (lásd a megtámadott ítélet 21–24. pontját).

91. A megsemmisítési kérelemben ugyanis a kérelmező ténylegesen a formatervezési mintának csak a szerinte a rendeltetésszerű használat során látható részét, vagyis a Blücher-katalógusokban szereplő alábbi fedőlemezt mutatta be:

92. A megsemmisítési osztály úgy vélte, hogy a vitatott formatervezési mintának a felszerelését követően egyetlen látható eleme a fedőlemeze volt, amely a következőképpen néz ki:

93. Véleménye szerint ez azonos a korább formatervezési mintában szereplő lemezzel, és ez alapján helyt adott az I-Drain által benyújtott megsemmisítési kérelemnek.

94. Az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa azt állapította meg, hogy a vitatott formatervezési minta által ábrázolt zuhanyszifon más elemei a felszerelés után is láthatók maradnak. Ezért a korábbi formatervezési mintában szereplő egyetlen fedőlemezzel nem csak a téglalap alakú fedőlemezből álló vitatott formatervezési mintát hasonlította össze, hanem a zuhanyszifon oldalsó barázdáit és külső oldalait is, és így megállapította ez utóbbiak vonatkozásában az azonosság hiányát, továbbá hatályon kívül helyezte a megsemmisítési osztály határozatát.

95. Ezt követően a Group Nivelles a keresetlevele A.9. mellékletében (e melléklet 76. oldalán) egy új dokumentumot terjesztett be a Törvényszék elé, amely a Blücher vállalat által forgalmazott teljes folyadékelvezető berendezést ábrázolta. Ezt a dokumentumot a Törvényszék – jogosan – elfogadhatatlannak minősítette.

96. A Törvényszékhez benyújtott észrevételeiben az EUIPO azt állította, hogy a Group Nivelles-nek nem sikerült bizonyítania, hogy létezik a vitatott formatervezési mintánál korábbi formatervezési minta, amely az előbbi összes jellemzőjével rendelkezik.

97. Ezen érv vizsgálata keretében a Törvényszék a következőket állapította meg a megtámadott ítélet 77–79. pontjában:

„77 Mindenesetre rá kell mutatni arra, hogy általánosabban véve abban egy több alkotóelemből álló formatervezési minta esetében a 6/2002 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése értelmében nyilvánosságra jutásról beszélhetünk, ha a minta valamennyi alkotóelemét nyilvánosságra hozták, és egyértelműen feltüntették, hogy ezek az alkotóelemek arra valók, hogy egy adott termék megalkotása végett összerakják őket, lehetővé téve ezáltal e formatervezési minta jellemzőinek a beazonosítását.

78 Más szóval nem ismerhető el, hogy valamely formatervezési minta a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében új, amennyiben csupán olyan formatervezési minták kombinációjából áll, amelyek már nyilvánosságra jutottak, és amelyek kapcsán már feltüntették, hogy együttes használatra valók.

79 A jelen ügyben ez azt jelenti, hogy mivel – a […] kifejtett okokból – a Blücher katalógusokból egyértelműen kiderül, hogy a fenti […] ábra közepén látható fedőlemez arra való, hogy a Blücher vállalat által forgalmazott és szintén ezekben a katalógusokban szereplő tartályokkal és szifonokkal összeszerelve egy komplett folyadékelvezető berendezést alkosson, az [EUIPO]-nak a vitatott formatervezési minta újdonságának megítéléshez azt konkrétan egy olyan folyadékelvezetővel kell

összehasonlítania, amely a szóban forgó, a Blücher vállalat által forgalmazott folyadékelvezető berendezések többi elemével összeszerelt fedőlemezből áll, még akkor is, ha az említett katalógusokban ilyen kombinációról nem látható kép.”

98. Első jogalapjának alátámasztásaként az EUIPO azt állítja, hogy a Törvényszék, a megtámadott ítélet 79. pontjában megsértette a 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdését, és különösen a lajstromozott formatervezési minták oltalmának megsemmisítésére irányuló keresetek kapcsán a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó alapelveket, annak megkövetelésével, hogy ő a megsemmisítési kérelemhez csatolt katalógusok különféle kivonatai alapján rekonstruálja a korábbi formatervezési mintát.

99. Második jogalapja alátámasztásaként az EUIPO azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 77. és 78. pontjában megsértette a közösségi formatervezési minták 6/2002 rendelet 5. cikkében említett újdonságának értékelésére vonatkozó szabályokat, azzal, hogy az ő számára új kötelezettséget írt elő arra vonatkozóan, hogy állítsa össze a formatervezési minták külön-külön nyilvánosságra jutott különféle alkotórészeit.

100. E jogalapok együttes vizsgálata akkor merül fel, ha mindkettő e kötelezettség jogszerűségének kérdésével kapcsolatos, figyelemmel a 6/2002 rendelet anyagi és eljárásjogi rendelkezéseire.

101. Ezenfelül, bár az első jogalap a Törvényszék által a megtámadott ítélet 79. pontjában alkalmazott érvelés vitatására irányul, a második jogalap pedig a Törvényszéknek az ezen ítélet 77. és 78. pontjában foglalt értékeléseinek vitatására, e jogalapokat együttesen kell vizsgálni.

102. Ugyanis, a megtámadott ítélet 78. és 79. pontját azon elvre figyelemmel kell olvasni és értelmezni, amelyet a Törvényszék ezen ítélet 77. pontjában kifejtett. Ez világosan kiderül egyrészt a Törvényszék által az említett ítélet 78. pontja elején alkalmazott „más szóval” kifejezésből, másrészt az általa a megtámadott ítélet 79. pontjában alkalmazott „a jelen ügyben ez azt jelenti, hogy” fordulatból, hiszen a Törvényszék a jelen ügyben ily módon vonta le az általa korábban kifejtett elvből a következtetést.

1. A felek érvei

a) Az első jogalapról

103. Az EUIPO lényegében azt a módot vitatja, ahogyan a Törvényszék a felperes által a megsemmisítési kérelme alátámasztásául szolgáltatott bizonyítékokat kezelte, és az e bizonyítékokból a megtámadott ítélet 79. pontjában az EUIPO-t a megsemmisítést kérő által szolgáltatott bizonyítékok kezelése (bizonyításfelvétel) keretében terhelő kötelezettségeket illetően levont következtetéseket.

104. Az EUIPO azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdését, amikor a megtámadott ítélet 74. és 79. pontjában megállapította, hogy a megsemmisítési kérelem alátámasztására hivatkozott korábbi formatervezési minta nem csak a korábbi formatervezési minta részét képező fedőlapból, hanem a teljes folyadékelvezető berendezésből áll.

105. A Törvényszék így a megsemmisítést kérő helyébe lépett, amikor megállapította, hogy a Blücher-katalógusokban szereplő korábbi formatervezési minták közül a megsemmisítési kérelem megalapozottságának megítélése szempontjából melyik tekinthető relevánsnak.

106. Márpedig a Törvényszék ezzel figyelmen kívül hagyta egyfelől a 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdésében a megsemmisítési kérelem vizsgálatával kapcsolatban az EUIPO-ra ruházott hatásköröket, másfelől a megsemmisítést kérőt terhelő, a végrehajtási rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. és vi. alpontja szerinti kötelezettséget annak bizonyítására, hogy létezik azonos, vagy hasonló összbenyomást előidéző korábbi formatervezési minta.

107. Az EUIPO állítása szerint ez utóbbi rendelkezés, valamint a Bíróság által a 2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet[23] 25. pontjában elfogadott elvek értelmében a megsemmisítést kérő az általa szolgáltatott dokumentumok révén köteles pontosan azonosítani azokat a korábbi formatervezési mintákat, amelyek az általa megindított megsemmisítési eljárásban jelentőséggel bírnak. Így az EUIPO-nak a bizonyíték értékelése során nem kell a megsemmisítést kérő helyett cselekednie.

108. Először is, nem építheti a határozatát olyan bizonyítékra, amelynek valamely része hiányzik, vagy olyan korábbi formatervezési mintára, amelyre – mint jelen esetben is – a megsemmisítést kérő kifejezetten nem hivatkozott.

109. Másodszor, nem az EUIPO feladata, hogy megkeresse, a kérelmező által bemutatott dokumentumban találhatók közül melyik korábbi formatervezési minta lehet releváns, mivel ez a hozzáállás egyes feleket előnyben részesíthet a többiekhez képest, és sértheti a védelemhez való jogot.

110. Harmadszor, noha egy, a vitatott formatervezési mintával megegyező formatervezési minta szerepelt a megsemmisítést kérő által szolgáltatott dokumentumokban, amennyiben a kérelmező érvelését más formatervezési mintákra alapította, az EUIPO nem építheti a döntését hivatalból erre az elsőbbségre.

111. A jelen ügyben a Group Nivelles a megsemmisítési kérelme alátámasztására sem a megsemmisítési kérelmében, sem az általa a megsemmisítési osztályhoz, illetve az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsához benyújtott észrevételeiben nem azonosította és jelölte meg korábbi formatervezési mintaként a végrehajtási rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. és vi. alpontja szerint a folyadékelvezető berendezés egészét. Így a megsemmisítési osztály a vitatott formatervezési minta és a korábbi formatervezési minta közötti összehasonlító vizsgálatot kizárólag a fedőlemezre korlátozta, olyan egyéb jellemzők figyelmen kívül hagyásával, mint például a tartály formája vagy az oldalsó rések megléte, amelyeket az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa a későbbiekben relevánsnak tekintett ezen összehasonlítás szempontjából.

112. Az EUIPO megjegyzi, hogy Group Nivelles csak a Törvényszékhez benyújtott keresetben, tehát elkésve foglalkozott a folyadékelvezető berendezés egészével. Ennek következtében ezt a Törvényszéknek úgy kellett volna tekintenie, hogy a felperes ezáltal az eljárási szabályzat 135. cikkének (4) bekezdése értelmében módosította az EUIPO fellebbezési tanácsa előtt a jogvita tárgyát.

113. Az ESS válaszbeadványában támogatja az EUIPO érvelését.

114. A Group Nivelles ezzel szemben úgy gondolja, hogy az EUIPO-nak a releváns tényekre vonatkozó értelmezése pontatlan, és javasolja a Bíróságnak, hogy e jogalapot mint megalapozatlant utasítsa el.

b) A második jogalapról

115. Az EUIPO e második jogalap alátámasztására két kifogást említ.

116. Az első kifogással az EUIPO azt állítja, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 77. és 78. pontjában elfogadott érvelés ellentétes a 6/2002 rendelet 5. cikkével, mivel az ő részére egy olyan kötelezettséget ír elő, hogy állítsa össze valamely formatervezési minta külön-külön nyilvánosságra jutott különféle alkotóelemeit, mint például egy ugyanazon katalógus különböző oldalain szereplő fedőlemezt és tartályt.

23 C-345/13, EU:C:2014:2013.

117. Az EUIPO ezt követően ismét a 2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítéletre [24] hivatkozik, amelyben a Bíróság szerinte – a 6/2002 rendeletnek a formatervezési minták egyéni jellegének vizsgálatára vonatkozó 6. cikkét illetően – megerősítette, hogy valamely formatervezési minta nem hasonlítható össze „korábbi formatervezési minták sajátos elemeinek vagy részeinek összesség[ével], hanem [csak] korábbi, egyéni és meghatározott formatervezési mintákkal”. Ezen értékelést szerinte analógia útján alkalmazni kell a formatervezési mintáknak az e rendelet 5. cikke értelmében vett újdonságának vizsgálatára is.

118. Az a körülmény, hogy a formatervezési mintáknak a külön-külön nyilvánosságra jutott különböző alkotóelemeit együttesen történő használatra szánják, nem változtat e következtetésen. Ugyanis, e különféle alkotóelemek összeállítása adja a minta külső megjelenését, ez azonban csupán hipotetikus, vagy legalábbis jelentős részben becslésektől függ. Márpedig szerinte mind a jogbiztonság, amelyet a vitatott formatervezési minta jogosultja elvárhat, mind a két formatervezési minta azonosságának fogalma, amely a 6/2002 rendelet szóhasználata, akadályát képezi a feltételezéseken vagy becsléseken alapuló összehasonlító vizsgálatoknak.

119. Második kifogásával az EUIPO azt állítja, hogy a Törvényszék ezenfelül a tények elferdítésére alapította elemzését.

120. Ugyanis, azon illusztrációk összehasonlítása, amelyekre a Törvényszék hivatkozik, nevezetesen a fedőlemeznek és a tartálynak a Blücher-katalógusokban nyilvánosságra jutott illusztrációi, amelyeket a Group Nivelles nyújtott be, valamint az e katalógusokban ábrázolt vízelvezető-rendszer ábrázolása, amelyet az ESS nyújtott be, nem teszi lehetővé a korábbi formatervezési minta formájának és jellemzőinek beazonosítását.

121. Az ESS úgy véli, hogy e második jogalapot megalapozottnak kell nyilvánítani.

122. A Group Nivelles úgy véli, hogy e második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani, figyelemmel többek között arra a tényre, hogy az EUIPO téves olvasatát és értelmezését adta a 2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítéletnek, [25] továbbá pontatlanul értékelte a ténybeli elemeket.

2. Vizsgálat

123. Az itt kifejtésre kerülő okokból úgy vélem, hogy a Törvényszék valóban tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 77–79. pontjában.

124. A Törvényszék ugyanis véleményem szerint nem kötelezheti az EUIPO fórumait arra, hogy az értékeléshez a megsemmisítési kérelemhez mellékelt katalógusok különböző kivonatai alapján rekonstruálják a korábbi formatervezési mintát, mivel ennek megkövetelése véleményem szerint ellentétes a 6/2002 rendelet 3. cikkének szövegével és hatályával, és így ez a kötelezettség nem illeszkedhet sem a formatervezési mintáknak az e rendelet 5. cikke értelmében vett újdonságának értékelése körébe, sem az e rendelet 63. cikkének (1) bekezdésében az e fórumokra ruházott hatáskörbe.

125. A 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése értelmében az EUIPO fórumai által a megsemmisítési kérelem keretében végzett vizsgálat csak a felek által hivatkozott jogalapokra és az általuk benyújtott kérelmekre korlátozódhat.

24 C-345/13, EU:2014:2013, 26. pont.

25 C-345/13, EU:C:2014:2013. Lásd, többek között: 2012. április 19-i Artegodan kontra Bizottság ítélet (C-221/10 P, EU:C:2012:216, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

126. E rendelkezés alkalmazásában az EUIPO csak a kérelmező által megjelölt korábbi formatervezési mintákat veszi figyelembe.[26] Így az EUIPO szerint azokban az esetekben, ha a kérelmező nem nyújt erre vonatkozóan pontosításokat, nem az ő feladata feltételezésekkel és következtetésekkel meghatározni, hogy a kérelmező által benyújtott bizonyítékokban szereplő korábbi formatervezési minták közül melyik releváns.[27]

127. Szem előtt kell tartanunk, hogy egy megsemmisítési kérelem esetén, a 6/2002 rendelet 52. cikkének (2) bekezdése,[28] valamint a végrehajtási rendelet 28. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elsősorban a formatervezési minta lajstromozását kifogásoló félnek kell bizonyítnia egy azonos, vagy hasonló összbenyomást előidéző korábbi formatervezési minta meglétét és nyilvánosságra jutását.

128. A megsemmisítési eljárásban egy korábbi formatervezési minta jogosultjának tehát először bizonyítania kell, hogy a formatervezési minta megegyezik, vagy hasonló összbenyomást kelt, mint a vitatott formatervezési minta, másodszor pedig azt, hogy ez a korábbi minta nyilvánosságra került.

129. A bizonyítás szabad, a bizonyítékkal a kérelmező rendelkezik.[29]

130. A végrehajtási rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. és vi. alpontja csak azt írja elő, hogy a megsemmisítési kérelemnek, amennyiben a vitatott formatervezési minta újdonságának hiányán alapul, tartalmaznia kell a korábbi formatervezési minta megjelölését és ábrázolását, az ez utóbbi korábbi nyilvánosságra jutását igazoló iratokat, és végül azokat a tényeket, bizonyítékokat és érveket, amelyek a kérelmet alátámasztják.

131. A megsemmisítési kérelem benyújtásához szükséges nyomtatvány e célra külön szakaszt tartalmaz.[30]

132. A végrehajtási rendelet 30. cikkének (1) bekezdése értelmében ezen elemek hiánya az elfogadhatatlanság következményét vonja maga után, ugyanakkor az EUIPO fórumainak jogukban áll ezt megelőzően hiánypótlásra felhívni a kérelmezőt.

26 Lásd: az EUIPO 2016. március 23-i *Lajstromozott közösségi formatervezési minták vizsgálata – formatervezési minták semmisségének megállapítására irányuló kérelmek vizsgálatáról szóló irányelvei (Directives relatives à l'examen sur les dessins ou modèles communautaires enregistrés – Examen des demandes en nullité de dessins ou modèles)*, 5.5.1.6. pont, 34. o., ötödik bekezdés, az interneten a következő címen érhető el:
https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_2_2016/examination_of_design_invalidity_applications_fr.pdf. A továbbiakban: az EUIPO irányelvei.

27 Így a megsemmisítési osztály a 000320809-0001 számon lajstromozott, fűtőtestet ábrázoló közösségi formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelemre vonatkozó 2006. október 4-i határozatában elutasította egy katalógusokban bemutatott különböző fűtőtest formatervezési minták figyelembevételét, mivel a kérelmező nem pontosította, hogy a számos bemutatott minta közül melyiket kell korábbi formatervezési mintának tekinteni (10. pont).

28 E rendelkezésnek megfelelően a kérelmet indokolni kell.

29 Lásd ebben a tekintetben: 2012. március 9-i Coverpla kontra OHIM – Heinz-Glas (flakon) ítélet (T-450/08, nem tették közzé, EU:T:2012:117, 21–25. pont). A Törvényszék megerősítette ezt a megközelítést a közelmúltban hozott ítéleteiben: 2013. november 7-i Budziewska kontra OHIM – Puma (ugró nagymacska) (T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 24. pont); 2015. október 15-i Promarc Technics kontra OHIM – PIS (ajtórészlet) (T-251/14, nem tették közzé, EU:T:2015:780, 31. pont); 2016. július 14-i Thun 1794 kontra EUIPO – Adekor (grafikus jelek) ítélet (T-420/15, nem tették közzé, EU:T:2016:410, 26. és 27. pont). Az EUIPO iránymutatásai az 5.5.1.6. pontban (34. o., második bekezdés) hivatkoznak erre az ítélkezési gyakorlatra.

30 Lásd: a „lajstromozott közösségi formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelem" című nyomtatványt, amely elérhető az interneten a következő címen:
https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_fr.pdf, valamint az e nyomtatványhoz mellékelt magyarázatokat, különösen annak 2.6. és 3. pontját (4. és 5. o.).

133. A végrehajtási rendelet és az EUIPO iránymutatásai [31] semmilyen további pontosítást nem tartalmaznak azon bizonyítékokra vonatkozóan, amelyeket a megsemmisítést kérőnek valamely, a vitatott formatervezési mintával megegyező, vagy hasonló összbenyomást előidéző korábbi formatervezési minta nyilvánosságra kerülésének igazolása céljából szolgáltatnia kell. [32]

134. A jelen ügyben megállapítható, hogy a megsemmisítést kérő sem a megsemmisítési kérelmében, sem az EUIPO fórumai előtt folytatott eljárásokban nem azonosította megfelelően, és nem ábrázolta teljes egészében a korábbi formatervezési mintát. A kérelmező ugyanis csak a szerinte a rendeltetésszerű használat során látható részét, vagyis a fedőlemezt mutatta be.

135. Egy ilyen esetben a Törvényszék kötelezheti-e az EUIPO fellebbezési tanácsát arra, hogy e szabálytalanság kiküszöbölése érdekében a megsemmisítési kérelemhez mellékelt Blücher-katalógusok különböző kivonatai alapján rekonstruálja az értékeléshez a korábbi formatervezési mintát, „még akkor is, ha az említett [előterjesztett bizonyítékokban] ilyen kombinációról nem látható kép” [33]?

136. A válaszom nemleges.

137. Először is, egy ilyen kötelezettség figyelmen kívül hagyja a 6/2002 rendeletnek a végrehajtási rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. és vi. alpontjával összefüggésben értelmezett 3. cikke tartalmát és terjedelmét.

138. A 6/2002 rendelet 3. cikke értelmében a formatervezési minta „a termék egészének vagy részének *megjelenése*, amelyet magának a terméknek, illetve a *díszítésének* külső jellegzetességei – különösen a *rajzolat*, a *körvonalak*, a *színek*, az *alak*, a *felület*, illetve az *anyagok* jellegzetességei – eredményeznek” [34].

139. Így ez a rendelkezés azt az elvet tükrözi, mely szerint a formatervezési mintára vonatkozó jog valójában egy termék „*megjelenésére*” vonatkozó tulajdonjog, amelyet meg kell különböztetni a találmányokra vonatkozó tulajdonjogtól, vagyis a szabadalmi jogtól.

140. Nem szabad elfelejteni, hogy a formatervezési mintának esztétikai szerepe is van, amelynek célja a minta tárgyának olyan díszítése, amely megkülönböztető és felismerhető jelleggel, rajzolata, körvonalai, alakja vagy egyedi grafikája révén saját külsővel ruházza azt fel. [35]

141. A 6/2002 rendelet 3. cikkében megállapított pontosítások tehát a szemmel látható elemekre vonatkoznak. [36]

142. A jogalkotó, amikor a végrehajtási rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. és vi. alpontjában előírja a „korábbi formatervezési mintáknak a megjelölését és ábrázolását”, arra kötelezi a megsemmisítést kérőt, hogy – a 2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet [37] 25. pontjából átvett kifejezéssel – konkrét, egyéni, meghatározott és beazonosított formatervezési mintát jelöljön meg.

31 Lásd az EUIPO iránymutatásait, 3.9.2. pont, 12. o., első és tizedik bekezdés.

32 A Törvényszék a védjegyjogban ugyanerre a következtetésre jutott a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94 módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 76. cikke (1) bekezdésének és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 16. szabálya (2) bekezdésének – amelynek jogi tartama lényegében megegyezik a 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének és a végrehajtási rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának tartalmával – értelmezéséről szóló 2005. április 20-i Atomic Austria kontra OHIM – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) ítéletben (T-318/03, EU:T:2005:136, 39. pont).

33 A megtámadott ítélet 79. pontja.

34 Kiemelés tőlem.

35 Lásd: Greffe, F., és Greffe, P., *Traité des dessins et modèles*, 9. kiadás, LexisNexis, Paris, 2014, 87. és 88. pont, 40. o.

36 Lásd Raynard, J., Py, E., és Tréfigny, P., *Droit de la propriété industrielle*, 5. kiadás, LexisNexis, Paris, 2016, 525. pont, 304. o.

37 C-345/13, EU:C:2014:2013. Az említett pontban a Bíróság úgy ítélte meg, hogy „valamely [a 6/2002 rendelet értelmében vett] formatervezési minta egyéni jellegét egy vagy több konkrét, egyéni, meghatározott és a korábban nyilvánosságra jutott valamennyi formatervezési minta közül beazonosított formatervezési minta alapján kell megítélni”.

Ebben az ítéletben, amely a 6/2002 rendelet 6. cikkének értelmezésére irányul, a Bíróság ugyanis azt állapította meg, hogy egy formatervezési minta egyéni jellege értékelésének részét képező összehasonlítás alapjai nem „korábbi formatervezési minták sajátos elemeinek vagy részeinek összessége […], hanem […] korábbi, egyéni és meghatározott formatervezési minták” lehetnek. [38]

143. Ezek a követelmények alapvetőek egy megsemmisítési kérelem megalapozottságának megítélése szempontjából.

144. A korábbi ábrázolási mód feltüntetése ugyanis lehetővé teszi a hivatkozott korábbi jog hatályának, egyben azon jogok terjedelmének a meghatározását, amelyekre a jogosult jogosan hivatkozhat.

145. E jogok terjedelmét nem az e mintára vonatkozó, szabadon alkalmazható, és minden jogi értéket nélkülöző leírással vagy magyarázattal, hanem a megsemmisítési kérelemben ábrázolt formatervezési mintára történő hivatkozással kell meghatározni. A formatervezési mintának biztosított oltalom az ábrázolt formatervezési mintára vonatkozik, a magyarázatban leírtak tehát csak tájékoztató jellegű kiegészítések. [39] Így önmagában elegendő a korábbi formatervezési mintára vonatkozó ábra.

146. Emellett ennek az ábrázolásnak azt is lehetővé kell tennie az ellenérdekű fél számára, hogy pontosan meg tudja határozni, hogy melyek a korábbi formatervezési minta azon dekoratív vagy esztétikai jellemzői, amelyeket ő állítólagosan imitált, és hogy ennek következtében érdemben meg tudja védeni a formatervezési mintájának eredetiségét.

147. Végül ez az ábrázolás teszi lehetővé az EUIPO számára, hogy pontosan és biztosan be tudja azonosítani a korábbi formatervezési mintát annak érdekében, hogy a 6/2002 rendelet 5–7. cikkének megfelelően értékelje a vitatott formatervezési minta újdonságát és egyéni jellegét, és ezen értékelés részeként összehasonlítsa a szóban forgó formatervezési mintákat. Márpedig nyilvánvalóan szükség van a korábbi formatervezési minta pontos és meghatározott képére annak vizsgálatához, hogy a vitatott formatervezési minta újnak minősül-e, és rendelkezik-e egyéni jelleggel.

148. Így e célok teljesítéséhez alapvető jelenőséggel bír a korábbi formatervezési mintát ábrázoló kép, mivel ez magából a 6/2002 rendelet védelmére irányuló célkitűzésből és a védelem indokából következik.

149. E képnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy e rendelet 3. cikkének megfelelően tükrözze a formatervezési mintát megtestesítő terméknek a rajzolataiban, körvonalaiban, színeiben, alakjában, felületében, illetve a díszítése jellegzetességeiben megjelenő végső és felismerhető egészét.

150. A formatervezési mintára vonatkozó jognak tehát nem az a célja, hogy egy megvalósítás közelében lévő, illetve rekonstruált ötletet, vagy mintát részesítsen oltalomban, mivel ezekben az esetekben ilyen végleges és felismerhető teljességében nem adható vissza a kizárólag az adott termékre jellemző megjelenés. Egyébként ez az oka annak, hogy az említett rendelet 4. cikke értelmében kizárólag a formatervezési minta látható jellegzetességei részesülnek oltalomban.

151. Következésképpen ez kizár a formatervezési minta rekonstruálására irányuló bármilyen kísérletet, ami még inkább fennáll, amikor a csatolt dokumentumokban ilyen kombinációról nem látható kép.

152. Az ilyen rekonstrukció ugyanis nem lehet tökéletes, mivel szükségszerűen becsléseket tartalmaz, ami ellentétes nem csupán a 6/2002 rendelet 3. cikkének szövegével, hanem a formatervezési minták újdonságának az e rendelet 5. cikke értelmében vett értékelésére vonatkozó követelményekkel is.

38 2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet (C-345/13, EU:C:2014:2013, 26. pont).

39 Lásd: Passa, J., *Droit de la propriété industrielle*, *Tome 1*: Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles, Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Paris, 2006, 752. pont, 710. o.

153. Például a jelen ügyekben a megtámadott ítéletnek a felek által nem vitatott 64. és 65. pontjából kiderül, hogy a felperes által a megsemmisítési kérelméhez csatolt képek különböző típusú fedőlemezeket ábrázoltak, amelyeknek eltérő az alakjuk és a méretük, és amelyek tartályokkal és szifonokkal összeszerelve egy komplett folyadékelvezető berendezést alkotnak.

154. Márpedig hogyan végezhető el a formatervezési minták összehasonlítása, amely a megsemmisítési kérelem megalapozottságára irányuló vizsgálat részét képezi, ha a termék megjelenése, és különösen a rajzolatainak, körvonalainak, színeinek és alakjának jellegzetességei nem ismerhetők fel és azonosíthatók egyértelműen?

155. A rekonstrukció, amelyre a Törvényszék szerint az EUIPO-nak vállalkoznia kellett volna, véleményem szerint olyan formatervezési mintákhoz vezethet, amelyek akár nagyobb eltéréseket is mutathatnak.

156. Egy ilyen rekonstrukció tehát nem biztosítja a megsemmisítési kérelem megalapozottságának megfelelő vizsgálatát, mivel tükrözi a terméknek a 6/2002 rendelet 3. cikkében meghatározott megjelenését, és így a szóban forgó formatervezési mintáknak az említett rendelet 5. cikke által előírt összehasonlítása sem végezhető el.

157. Mivel a Törvényszék a 2012. március 9-i Coverpla kontra OHIM – Heinz-Glas (flakon) ítéletben [40] úgy határozott, hogy a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra kerülését nem lehet valószínűség vagy feltételezések alapján igazolni, ehhez konkrét és objektív bizonyítékokra kell támaszkodni, amelyek bizonyítják a korábbi formatervezési minta tényleges piacra jutását, [41] így ezt az elvet még inkább alkalmazni kell az ilyen minta ábrázolására.

158. E tekintetben az EUIPO iránymutatásai kimondják, hogy amennyiben a megsemmisítési kérelemhez csatolt ábrázolások nem teszik lehetővé a korábbi formatervezési minta megfelelő bemutatását, és ezáltal kizárják a vitatott formatervezési mintával történő összehasonlítását, ez nem minősül a 6/2002 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében foglalt nyilvánosságra jutásnak. [42]

159. A Törvényszék által a megtámadott ítélet 79. pontjában rögzített elv valójában inkább a szabadalmi jogból, mintsem a formatervezési mintákra vonatkozó jogból kiindulva jött létre, [43] hiszen a megközelítése kizárólagosságot akar biztosítani egy olyan folyadékelvezetőrendszer-típusnak, amely többféle külső formában is megjelenhet.

160. Márpedig ez ellentétes a 6/2002 rendelet 3. cikkének a szövegével és hatályával.

40 T-450/08, nem tették közzé, EU:T:2012:117, lásd többek között a 21–25. pontot.

41 Lásd ezen ítélet 24. pontját, valamint az EUIPO iránymutatások 5.5.1.6. pontját (34. o., harmadik bekezdés). Analógia útján lásd: 2005. június 7-i Lidl Stiftung kontra OHIM – REWE-Zentral (Salvita) ítélet (T-303/03, EU:T:2005:200, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Lásd: az EUIPO iránymutatásainak 5.5.6.1. pontját (34. o., hatodik bekezdés). E kérdésben érdemes hivatkozni az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának az R 586/2007-3. sz. „Barbecues” ügyben 2008. március 10-én hozott ítéletére különösen a következő pontjaira:
„23. The second objection concerns the quality of the picture of a Cinders barbecue as represented (identically) in the two magazines and in the promotional Cinders Barbecues brochures […].
24. That picture represents a barbecue whose cooking deck is entirely covered with meat, yet the Invalidity Division was capable of perceiving „four separate grills fields”. The picture has become blurry as a result of excessive zooming *so that the exact configuration of the barbecue is not easily seen*, yet the Invalidity Division noticed „characteristically shaped end plates” (without elaborating further). *The Board is not convinced that the picture – being the only pertinent piece of evidence of divulgation – supports these findings, let alone permits a reliable comparison with the contested design for the purpose of assessing the overall impression they produce on the informed user*.
[…]26. *It follows that this picture, which fails to adequately represent the earlier design, thereby rendering any comparison with the contested design impossible, does not amount to divulgation for the purpose of Article 7(1) CDR*” (kiemelés tőlem).

43 A szabadalom iránti bejelentéshez csatolt leírás többek között tartalmazza az igényelt találmány részletezését, az esetleges formatervezési minták leírását, a találmány megvalósításának legalább egy módjára vonatkozó, példákat tartalmazó részletes ismertetést, és annak kifejezett megjelölését, hogy a találmány tárgya iparilag milyen módon alkalmazható.

161. Ennek következtében a Törvényszék által a megtámadott ítélet 79. pontjában előírt kötelezettség, amely az utóbbi által az ezen ítélet 77. és 78. pontjában elfogadott megfontolásokon alapul, nem illeszkedhet az EUIPO fórumai által az említett rendelet 63. cikkének (1) bekezdése alapján lefolytatott vizsgálatba.

162. Ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy az EUIPO fórumai tétlenségre lennének kárhoztatva az olyan esetekben, mint amilyen a jelen ügy is, amikor a megsemmisítést kérő a formatervezési mintának csak a szerinte a rendeltetésszerű használat során látható részét mutatta be.

163. A 6/2002 rendelet 65. cikkének az „[*EUIPO] előtti eljárásokban*”[44] lefolytatott bizonyításról szóló (1) bekezdése tartalmazza ugyanis a bizonyítási eszközök nem kimerítő felsorolását.[45]

164. Így a megsemmisítési kérelmekkel kapcsolatban az EUIPO fórumai az e rendelet 63. cikkének (1) bekezdésében szereplő korlátozások ellenére kivizsgálhatják az ügyet, meghallgathatják a feleket és a tanúkat, tájékoztatást kérhetnek, vagy okirati, illetve tárgyi bizonyítékok bemutatását kérhetik, szakértő igénybevételét rendelhetik el.

165. Így a jelen ügyben, a megtámadott ítélet 68. pontja szerint a felek nem vitatták, hogy a Blücher vállalat által forgalmazott folyadékelvezető berendezés egészét ábrázoló formatervezési mintát az ESS az általa a megsemmisítési osztályhoz benyújtott észrevételeihez csatolt mellékletben bemutatta. E dokumentum célja e folyadékelvezető berendezés ipari felhasználásának ismertetése volt.

166. Az EUIPO fórumai rendelkeztek tehát az említett vállalkozás által forgalmazott teljes folyadékelvezető berendezés ábrázolásával.

167. Az ügyre vonatkozóan tett intézkedéseinek keretében, és figyelembe véve, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa:

– arra a következtetésre jutott, hogy a megsemmisítési osztály tévedett, amikor a vitatott formatervezési mintában szereplő egyetlen fedőlemezt hasonlította össze a felperes által bemutatott egyetlen fedőlemezzel, és

– ennek következtében az összehasonlítás céljából megállapította, hogy a vitatott formatervezési minta nem csak egyetlen fedőlemezből áll, hanem a zuhanyszifon oldalsó barázdáiból és külső oldalaiból is,

ez utóbbi fellebbezési tanács, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 79. pontjában helyesen kiemelte, az ügy vizsgálata keretében a Group Nivelles által benyújtott Blücher katalógusok kivonatai alapján könnyen átláthatta, hogy az ez utóbbi fél által bemutatott fedőlapot arra szánták, hogy ugyanolyan módon kerüljön összeszerelésre tartályokkal és szifonokkal, mint a vitatott formatervezési mintában ábrázolt fedőlap.

168. Ennélfogva az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa:

– kötelezhette a Group Nivelles-t olyan kiegészítő ábrák benyújtására, amelyek a teljes folyadékelvezető berendezésben megtestesülő korábbi formatervezési mintát ábrázolják. A Group Nivelles emellett felajánlotta az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának, hogy amennyiben ez utóbbi tárgyalást tart, benyújtja a mellékletekben bemutatott azon termékek mintáit is, amelyek

44 Kiemelés tőlem.

45 E rendelkezés mintája a védjegyjogban a 40/94 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése.

nem szerepelnek a már becsatolt minták között. Ezzel kapcsolatban a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy nincs szükség szóbeli eljárásra, mivel úgy vélte, hogy rendelkezik a határozat meghozatalához szükséges valamennyi bizonyítékkal;[46]

– vagy hivatkozhatott az ESS által benyújtott, a Blücher vállalat által forgalmazott folyadékelvezető berendezés egészét ábrázoló teljes formatervezési mintára, és adott esetben a feleket a megsemmisítési eljárásban megillető védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való jog tiszteletben tartásának biztosítása mellett újra megnyithatta a vitát.

169. Nem gondolom, hogy ezek a kezdeményezések meghaladták volna a 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdésében az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsára ruházott hatásköröket.

170. Épp ellenkezőleg, a szóban forgó eljárás keretében az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa csupán élt az e rendelet 63. cikkének (2) bekezdésében ráruházott döntéshozatali hatáskörével, és megvizsgált minden, a két fél által benyújtott kiegészítő tényt, bizonyítékot és érvet, ideértve a késve érkezőket is, és mindezt azért, hogy a felek által a megsemmisítési eljárásban már bemutatott tényeket és bizonyítékokat kiegészíthesse.[47]

171. Emellett ezek az intézkedések tökéletesen illeszkedtek az említett rendelet 65. cikkének (1) bekezdésében foglalt bizonyítási eszközök körébe.

172. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlat az EUIPO hatásköri szabályait rendkívül dinamikusan értelmezi. Többek között a 40/94 rendelet 74. és 76. cikkének a Törvényszék által elfogadott értelmezésére hivatkozom. E két – az EUIPO-nak az európai uniós védjegyek lajstromozása elleni felszólalási kérelmek tekintetében fennálló hatásköreit szabályozó – rendelkezés szövege megegyezik az EUIPO-nak a közösségi formatervezési minták oltalmának megsemmisítése iránti kérelmek tekintetében fennálló hatásköreit szabályozó rendelkezések szövegével.

173. Így a Törvényszék a közösségi védjegy lajstromozása elleni felszólalási eljárásra vonatkozó 2005. április 20-i Atomic Austria kontra OHIM – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) ítéletben[48] úgy ítélte meg, hogy az EUIPO nem mentesülhet az előterjesztett tények és iratok teljes értékelése alól arra hivatkozással, hogy a felszólaló köteles részére saját kezdeményezéséből részletes tájékoztatást adni, illetőleg az ezt alátámasztó bizonyítékokat előterjeszteni.[49] Az EUIPO által folytatott vizsgálat ténybeli alapjának korlátozása és a rendelkezési elv – amelynek értelmében a felek kezdeményezhetik az eljárást, és ők határozzák meg annak tárgyát – nem zárja ki tehát, hogy a Group Nivelles által kifejezetten ismertetett tények mellett a felek részéről előadottakat is figyelembe vegye.

174. Minderre tekintettel, noha sajnálatos, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa nem végezte el azokat a bizonyítási cselekményeket, amelyek a Blücher vállalat által forgalmazott folyadékelvezető berendezés egészét bemutató ábrázolás beszerzéséhez szükségesek voltak, mindazonáltal, a Törvényszéknek, a megtámadott ítélet 79. pontjában szereplő döntésével ellentétben, nem volt feladata, hogy az értékelés elvégzése érdekében a korábbi formatervezési mintát a megsemmisítési kérelemhez mellékelt Blücher-katalógusok különböző kivonatai alapján rekonstruálva kiküszöbölje ezt a szabálytalanságot.

46 A vitatott határozat 18–24. pontja.

47 Lásd a vitatott határozat 20–24. pontját.

48 T-318/03, EU:T:2005:136.

49 Lásd ezen ítélet 38. pontját.

175. E megfontolásokra tekintettel úgy vélem, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 77–79. pontjában, amikor megkövetelte az EUIPO-tól, hogy értékeléséhez a megsemmisítési kérelemhez csatolt Blücher-katalógusok különféle kivonatai alapján rekonstruálja a korábbi mintát, illetve, amikor ezen értékelés keretében relativizálta a korábbi minta képének rendelkezésre állásának jelentőségét.

176. E következtetésre figyelemmel, véleményem szerint nem kell vizsgálni az EUIPO által a második jogalap alátámasztásaként felhozott, a tények elferdítésére alapított kifogást.

177. Ugyanakkor, még ha a Törvényszék érvelése sérti is az uniós jogot, nem gondolom, hogy e megállapítás olyan jellegű, amely a megtámadott ítélet egészének hatályon kívül helyezését indokolná.

178. Ugyanis az a következtetés, amelyet a Törvényszék a vitatott határozat jogszerűségét illetően levont, elfogadható módon olyan egyéb indokokon alapul, amelyeket elsődleges jelleggel és önállóan fejtett ki a megtámadott ítélet 60–70. pontjában.[50]

179. Valójában ezek azok az indokok, amelyek a megtámadott ítélet rendelkező részét megalapozzák, és amelyeket egyébként a felek sem vitattak.

180. Ily módon a Törvényszék joggal állapította meg azt a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjában, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa valóban hibát vétett a vitatott formatervezési minta újdonságának értékelésénél, amikor ez utóbbi összes látható jellemzőjét a korábbi minta egyetlen elemével hasonlította össze, és így a vitatott határozatban nem a helyes következtetéseket vonta le abból az általa korábban megállapított hibából, amelyet a megsemmisítési osztálynak rótt fel.

181. E tekintetben, amint azt a Törvényszék az említett ítélet 62. pontjában megállapította, tökéletesen helytálló megállapítás az, hogy „a vitatott formatervezési minta újdonságának értékeléséhez ez utóbbinak, illetve a korábbi mintának az összeszerelést követően látható jellemzőinek összehasonlítására volt szükség, amely jellemzőknek részét képezte a fent említett fedőlemez”.

182. A Törvényszék szintén helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 62. pontjában, hogy „a felek által az [EUIPO] elé terjesztett bizonyítékok vizsgálatából *nem lehetett azt a következtetést levonni*, hogy a [megsemmisítési kérelemhez csatolt] kép közepén elhelyezkedő fedőlemez csupán a folyadékelvezető berendezés egy része lett volna”[51]. Az elemzés, amelyet a Törvényszék a felek által az EUIPO fórumaihoz benyújtott iratok tekintetében ezen ítélet 63–69. pontjában elvégzett, meggyőző, és teljes mértékben osztom azon álláspontját, miszerint ezen iratokra tekintettel az EUIPO nem tehetett mást, mint hogy megállapította, hogy a megsemmisítést kérő fél a kérelmében csupán a vizsgált folyadékelvezető berendezés egy részét mutatta be.

183. Ezen indokok már önmagukban is lehetővé teszik a Törvényszék azon következtetésének alátámasztását, miszerint az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa valóban hibát vétett a vitatott formatervezési minta újdonságának értékelésénél, ami indokolttá teszi a vitatott határozat hatályon kívül helyezését.

184. Amint az az említett ítélet 71. és 86. pontjából igen világosan kiderül, ezek az indokok függetlenek azoktól a megállapításoktól, amelyeket a Törvényszék a megtámadott ítélet 72–85. pontjában az EUIPO és az ESS érveinek megválaszolásaként tett, és különösen attól az érveléstől, amelyet az említett ítélet 77–79. pontjában[52] fejtett ki.

50 Lásd analógia útján: 2014. július 10-i Nikolau kontra Számvevőszék ítélet (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, 38. pont).

51 Kiemelés tőlem.

52 Lásd e kérdést illetően a jelen indítvány 45. pontját.

185. E körülményekre tekintettel, még ha az EUIPO által felvetett két jogalap vizsgálata jogi hibát tárt is fel a Törvényszék rovására, e megállapítás véleményem szerint nem olyan jellegű, hogy a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését vonná maga után.

B – A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjával együttesen értelmezett 6. és 7. cikkének megsértésére alapított, harmadik jogalapról

186. Amint azt a jelen indítvány 88. pontjában jeleztem, mivel a harmadik jogalap olyan indokokra vonatkozik, amelyeknek a hatályon kívül helyezését fogom javasolni amiatt, hogy a Törvényszék túllépte vizsgálati jogkörének korlátait, e jogalapot nem szükséges vizsgálni.

187. E megfontolások egészére tekintettel emlékeztetek arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha a Törvényszék valamely ítéletének indokolása sérti az uniós jogot, azonban a rendelkező része más jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, a fellebbezést el kell utasítani.[53]

188. Következésképpen azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el az EUIPO által benyújtott fellebbezést, és a Bíróság eljárási szabályzatának 138. cikkének (1) bekezdése alapján ez utóbbit kötelezze a költségek viselésére.

IX – Az ESS által a C-361/15. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés

189. Fellebbezése alátámasztására az ESS két jogalapra hivatkozik.

190. Az első jogalapban az ESS a Törvényszék arra vonatkozó elemzését kifogásolja, hogy jelentőséggel bír-e a vitatott formatervezési minta újdonságának és egyéni jellegének a vizsgálata szempontjából az a használat, amelyre azt a terméket szánták, amelynek a korábbi formatervezési minta a részét képezi. Ez az első jogalap három részből áll, amelyekkel az ESS a Törvényszék által a megtámadott ítélet 115–123., és 133. pontjában megfogalmazott megfontolásokat kifogásolta a 6/2002 rendelet 5. és 6. cikke, valamint 7. cikkének (1) bekezdése, 10. és 19. cikke, valamint a 36. cikkének (6) bekezdése szempontjából.

191. A második jogalappal, amely az e rendelet 61. cikkének megsértésén alapul, az ESS azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 137. pontjában túllépte a vitatott határozat jogszerűségére vonatkozó vizsgálat korlátait.

A – A 6/2002 rendelet 5. és, 6. cikkének, valamint 7. cikke (1) bekezdésének, 10. és 19. cikkének, valamint 36. cikke (6) bekezdésének megsértésére alapított, első jogalapról

192. E jogalap a Törvényszék egyik olyan értékelését vonja kétségbe, amely véleményem szerint meghaladja a jogszerűség általa végezhető vizsgálatának korlátait.

193. A jelen indítvány 64–82. pontjában előadott okokból tehát ezt a jogalapot nem kell vizsgálni.

53 Lásd többek között: 2012. április 19-i Artegodan kontra Bizottság ítélet (C-221/10 Pp, EU:C:2012:216, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

B – A jogszerűségre vonatkozó vizsgálat korlátainak a Törvényszék általi megsértésére alapított, második jogalapról

1. A felek érvei

194. A második jogalapban az ESS azt állítja, hogy a Törvényszék túllépte a 6/2002 rendelet 61. cikke alapján a jogszerűség általa végezhető vizsgálatának határait, amikor a megtámadott ítélet 137. pontjában megállapította, hogy „[az, hogy a fedőlemezek ipari használatnak felelnek meg], – a beavatkozó vélelmezhető állításával ellentétben – nem jelenti azt, hogy ne lennének más helyeken is használhatók, például egy zuhanyozóban, ahol rendszerint kisebb terhelést kell bírniuk”.

195. Az ESS szerint ugyanis az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa nem nyilatkozott sem a Blücher-katalógusokban szereplő terhelési besorolásokról (vagy ezek jelentéséről), sem ez utóbbiak jelentőségéről a vitatott formatervezési minta újdonságának vagy egyéni jellegének értékelése szempontjából. Az ESS hozzáteszi, hogy a megtámadott ítélet 137. pontjának utolsó mondata a következtetés levonása szempontjából szükségtelen volt.

196. A Group Nivelles és az EUIPO szerint a második jogalapot megalapozatlannak kell minősíteni azon az alapon, hogy a Törvényszék nem váltotta fel saját értékelésével az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának értékelését.

2. Vizsgálat

197. Javaslom, hogy a Bíróság ezt a jogalapot, mint hatástalant, teljes egészében utasítsa el.

198. Előzetesen emlékeztetnem kell arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 138. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa tévesen minősítette a megsemmisítési kérelemhez csatolt kép közepén látható fedőlemezt „zuhanyszifonnak”, mivel az „aktában szereplő dokumentumok egyike sem” jelzi azt, hogy ez a fedőlemez kizárólag, illetve elsődlegesen arra való, hogy zuhanyszifon elemeként használják.

199. Amint az a megtámadott ítélet 138. pontjában használt kifejezésekből egyértelműen látszik, ez a következtetés az EUIPO fórumai számára átadott iratokra vonatkozó, a megtámadott ítélet 135–137. pontjában található értékelésen alapul. Ezen ítélet 137. pontjának utolsó mondata ugyanakkor különbözik ettől, amint azt az „azonban” kifejezés használata mutatja, mivel a Törvényszék egyáltalán nem vizsgálja a Blücher-katalógusok tartalmát, ehelyett egy teljesen felesleges megállapítást tesz.

200. Ez a megállapítás egyáltalán nem jelenti a Törvényszék által a megtámadott ítélet 138. pontjában levont következtetés alapját, ami emellett kifejezetten kiderül az ez utóbbi pontban alkalmazott „ugyanakkor” kifejezésből, és amelyet az ESS egyébként kifejezetten elismer, amikor hangsúlyozza, hogy ez a megállapítás „felesleges” volt.[54]

201. Ezt a második jogalapot, amely a jogszerűségre vonatkozó vizsgálat korlátainak Törvényszék általi megsértésén alapul, el kell tehát utasítani.

202. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javasolom a Bíróságnak, hogy az ESS fellebbezését utasítsa el, és az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján ez utóbbit kötelezze a költségek viselésére.

54 Lásd a fellebbezés 57. pontját.

X – Végkövetkeztetések

203. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javasolom, hogy a Bíróság az alábbiak szerint határozzon:

1) Az Európai Unió Törvényszékének 2015. május 13-i Group Nivelles kontra OHIM – Easy Sanitairy Solutions (Zuhanylefolyó) ítéletét (T-15/13, EU:T:2015:281) részben hatályon kívül helyezi, mivel a Törvényszék ezen ítélet 112–133. pontjában azt vizsgálta, hogy annak a terméknek a beazonosítása, amelynek a megsemmisítési kérelem alátámasztásaként hivatkozott korábbi formatervezési minta a részét képezi, releváns tényező-e a vitatott formatervezési minta újdonságának, illetve egyéni jellegének értékelése szempontjából, és ezzel túllépte az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) fellebbezési tanácsainak határozatai jogszerűségének vizsgálatára vonatkozó, a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet 61. cikkének (2) bekezdésében említett jogkörének korlátait.

2) A fellebbezéseket elutasítja.

3) A C-361/15. P. sz. ügyben az Easy Sanitary Solutionst kötelezi a költségek viselésére.

4) A C-405/15. P. sz. ügyben az EUIPO-t kötelezi a költségek viselésére, az Egyesült Királyságot pedig, amely ebben az ügyben beavatkozó félként vett részt, a saját költségeinek viselésére.